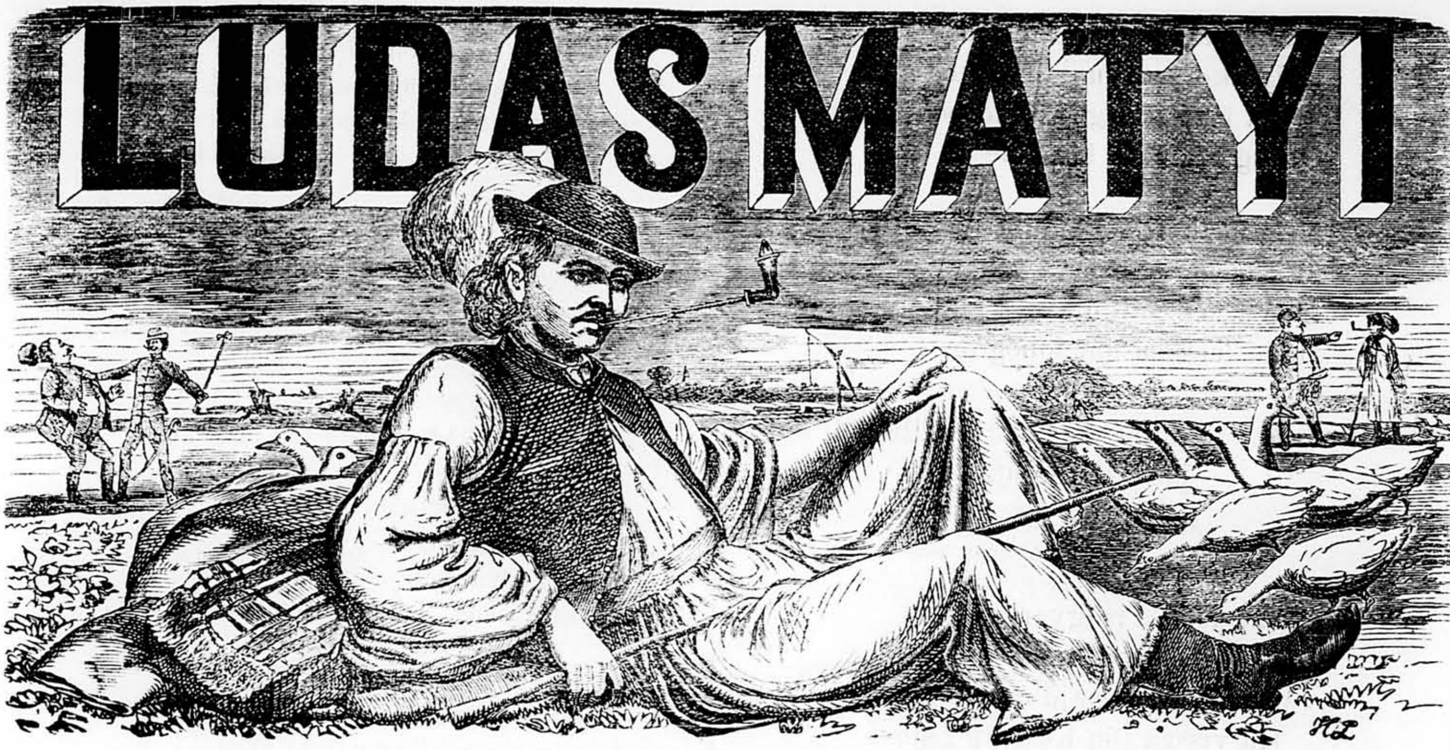

a magyar nép mulattató képes ujsága.

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, február 7. 1869. 6. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak var szánva.

Kortes dalok.

A megyaszói kerületbeli balpártiak nótája:

Kossuth Lajos azt izeni . . .
Baloldalra kell most menni,
Ki nem hallgat a szavára:
El van veszve a hazára.
Éljen a magyar!

Itt lobog a piros zászló!
Követ lesz **Mezősy László!**
Hijába csalogat Szányi . . .
Csak azért se kell **Harkányi!**
Éljen a haza.

Hej **Koppeli!** hej **Koppeli!**
Hijába a zsebed teli,
Habár ötvenezret költesz:
A követünk **Mezősy** lesz
Éljen **Mezősy!**

A mohácsi ellenzék dala:

Ad notam: Magasan lengjen a zászló,
Éljen **Böszörményi László!**

A mohácsi városházba. . .
Siklósi hejh de megjárta;
Egyszer se mondták, hogy „éljen“
„Köpönyeget ne cseréljen.“

Deák Ferencz nem kell nekünk,
Az embere nem emberünk . . .
A ki . . czimborál is vele . .
Hej ki vele, csak le vele.

Hej te doktor már elmehetsz,
Követ itt többé nem lehetsz;
Gyógyitsd, azt ki Deáklázba
Esett, s ne járj országházba.

Szabadságunk megigérted,
Hej mikor voksunkat kérted;
A mit főztél magad vedd be . . .
Ördög bujjék a bőrödbe.

Nem halhat meg addig **Kossuth**!
Mig el nem hozza a vasut . .
Övé a nép milliója . . . !
Hadd lengjen hát lobogója.

A Liptó szt.-miklósi választó ketületbeli balpártiak nótája:

Ad notam: Lefelé folyik a Tisza,
Nem jön a már többé vissza.

Szomoru a magyar nóta,
A közösügy s quóta óta —
De vig lesz majd és viharos:
Ha vissza jön **Kossuth Lajos**!

Vissza jön már nem sokára —
Áldást hozand a hazára —
Nem lesz többé dolegatyus —
Sem közösügyi vén atyus.

Hogy ugy legyen azon vagyunk,
Baloldali, kit választunk,
Baloldalon dobog a sziv,
Honjához csak baloldal hiv.

Hivek vagyunk a hazához,
Zászlónkra irt jelszavunkhoz;
Képviselőnk nem leszen más
Csupán csak **Thuránszky Tamás**!

Szabadkai kortes dal.

Ad notam: Kossuth Lajos azt üzente.

Itt az idő polgártársak!
Használnunk kell a hazának.
Rabok legyünk, vagy szabadok
Rajtatok áll — válasszatok.
Éljen a haza.

Vojnics Lukács, Czorda Bódog!
Ütött már a végórátok!
Nem kell nekünk olyan követ:
Ki eladta mindenünket
A közösügyért.

Éljen azért Mukics Ernő!
Igaz honfi volt mindig ő,
Másik követünk lesz Varga!
Polgárságunk őt akarja.
Éljen a balpárt!

Gyomán pedig ezt dalolják széltire:

Nézz Gyoma e lobogóra . . .
Ütött a szabadság óra,
Éljen tehát Eördögh Frigyes a követ!
Nem lehet az hü magyar! ki mást követ.

Gyomának képviselője!
Negyvennyolcznak legyen őre.
Mert ha olyat választana a város —
Kit nem ismer, hazánkra lenne káros.

Eördög Frigyest jól ismeri, —
Hogy a bajba nem keveri . .
Mindig tiszta jellem volt az élete,
Éljen tehát Gyoma város követe . . ,
Éljen Eördög Frigyes.

Eredeti levelek.

IV.

Kedves czimborám Matyi!

Sohase olvastam olyan jóizü ujságot mint a napokban, midőn azt irták benne, hogy Deák uram helyébe más embert akarnak assentálni képviselőnek; mán magába gondolatnak is megérne egy kulacs bort, hát még ha aztán majd azt is mondják Deák téns uramnak, hoogy „mán hallja kigyelmed kitött a komenczió, fel is az ut alá is, — hála istennek hogy megszabadulhatunk kigyelmedtől, mert bizony belelapult a nemzet bugyellárisa a kelmed szógálatába; oszt ugy is diák kelmed, hát csak menjék valamelyik collégyiomba preczektornak, mivel pedig Rómában is van collégyium, a hun hóttigvaló agglegénységre van átkozva az ember, mivel hogy kigyelmednek sincsen se felesége, se gyereke, jó lesz oda valami ócska reverendába Liszt helyett, a ki most oldalba rugta a szent Péter palotáját.“

Bezzeg megtanitotta Deák téns uram a nipsíget szavazni a maga kárára; tessék csak most annak a sok nyavalyás jobboldalas szavazó machinának ide gyönni, jöjjék Kuskipulszki ide vigyorogni, meg az a többi léhütő, itt röffentse el magát a ki

árgyérussa van, itt miköztünk, hadd tanitsuk meg hogy kell szavazni a baloldal mellett. Mind egy test, egy lélek vagyunk itt ecsém! mindnyájan arra szavazunk . . . hogy éljen Kossut'i Lajos . . . éljen a baloldal . . . le Deákkal.

Hej patás! kapkod is m án fűhöz fához a Diákhadsereg, repiti a bankót mint a polyvát, ha tudna véle valami fél bolondot fogni, de hát az ü kemék pártja olyan már, mint a lebujból kiszorult dáma, hijába keni az orczáját czékla lével, nem kap már rajta senki.

Czupász nekik pajtás! hanem hiszen hadd nyeljék még egy kicsit a levét, meg van irva a szent irásban tudod, hogy a kik elsők voltak azok lesznek az utolsók.

Töri is miatta a kórságos nyavalya Pálfi uramat meg minden tintanyalóját.

Meglásd pajtás! ha az uristen egy kis erőre segit bennünket, mennyi gazdátalan bitang ugató kutya kóborol szanaszét az országban? lesz a sintérnek dolga.

Elhidd pajtás! ugy képzelem én parasztfűvel most a mi országunk sorját, mint mikor az ember gyomra elromlik oszt e miatt elbetegesedik; semmihez nincs kedve, kél, fekszik, semmi nincs inye sze rint; de ha valami jó purgátió kihajtja belőle a csömört . . az árgyérussát mingyárt helyre áll az egisség s az egész ember olyanná válik, mintha kicserélték vóna. Na hát pajtás ebből az a tanuság, hogy a mi szeginy országunkat is kikellene egy kicsit purgálni, mert mig benne annyi telegatyás lesz — el nem mulik róla a csömör, annak vagyok én a mondója. Ugyi hogy hát nekem is van egy kis eszem? mi? Nem a szamártövis alján csiráztattak engemet ki komám, azt ugy tudd meg ám még te is.

Még az is fura egy história ám komám! hogy most két herczeg urfi öszveveszett azon, hogy melyik legyen a spanyol király? s egymással duellálni akarnak.

Hogy a feki egye meg a dógukat, mit veszekednek azon, a mihez egy csepp jussok sincs. Hej a ki felmarkolta, hát hiszen, ha csak annyiba kerül egy királyság, hogy verekedjünk meg érte s aztán a ki birja a marja — azé az a gyémántos korona . . . ide vele urfik! ide gyüjjik kendtek a Hortobágyra Karakán Marczihoz — csürökre birokra . . . fogadom istenem! ugy teremtem kendteket a földhöz, hogy mind a ketten spanyolviaszt szurkolnak.

Megáldjon isten komám!

KARAKÁN MARCZI,
gulyásbojtár.

V.

Mojmili brat Filléresi!

Csag mig izs nagyon zsiros alas meglehet az a követság, mer migor a valasztas közelegyig minden bolond zember azt akarna hod a nip ötet megvalasza.

Tenap is megmaszkalta magat Kecskeméton jeden Szabó Vincze znevü deakocsga, ki az nipet összehita, hod ő nagyom jó programot meg adja. Sog nip izs meghalgata szegén Vinczkót; de migor az megmonta hod „mig az nem nagy adó meg van, mi most meg van, izs hod zmagyar zembernak mind adig nincs terhére mig csag annyi van, hod kasa megehetik izs kukoricza megzabalhatik: ekor igen igen megboszankodta magat népunk, és nem agarta tovabra meghalgatnyi; de ő mig is kirte nekunket, hod halgasa, merd még nem fejezte be mit mondanyi megakarja. Ekor megcsendesult a nip, izs egy kicsi meghalgata.

Megént ujra megpovedálta nekunknek, hogy „a Diag partya igen sog szabacsagot megszerzete," és hazanak izs hogy csag izs ugy lehetunk magungnak izs buldogog, ha anak elvit meg valunk, is követet izs olat megvalasztung, ki töbet nem kivanya mint a pan Szabo Vinczkó, mer maskip veszedelembe beli esunk" egy szóval csag a Deagot megdicsirte.

Nekunk se kelete töb, migor ez meghalotunk oda hatunk az szinhazat izs kiabalgattunk neki uczan migor haza mentunk az, hogy a mig csag kit ivel ezelőt alig vigezte iskolajat ifju deakocsga, csag maradjon tanyitónak, izs ne kivanya maganak olan hamar képviselóság.

Ha mig tovab izs meri megmaszkalnyi a követságra Vinczko tanar uram, agor mingyar megirok kedves polgartars baratomnag, hogy milen szipen megfogja halgatnyi a nip, is hogyan magfogja ugratnyi.

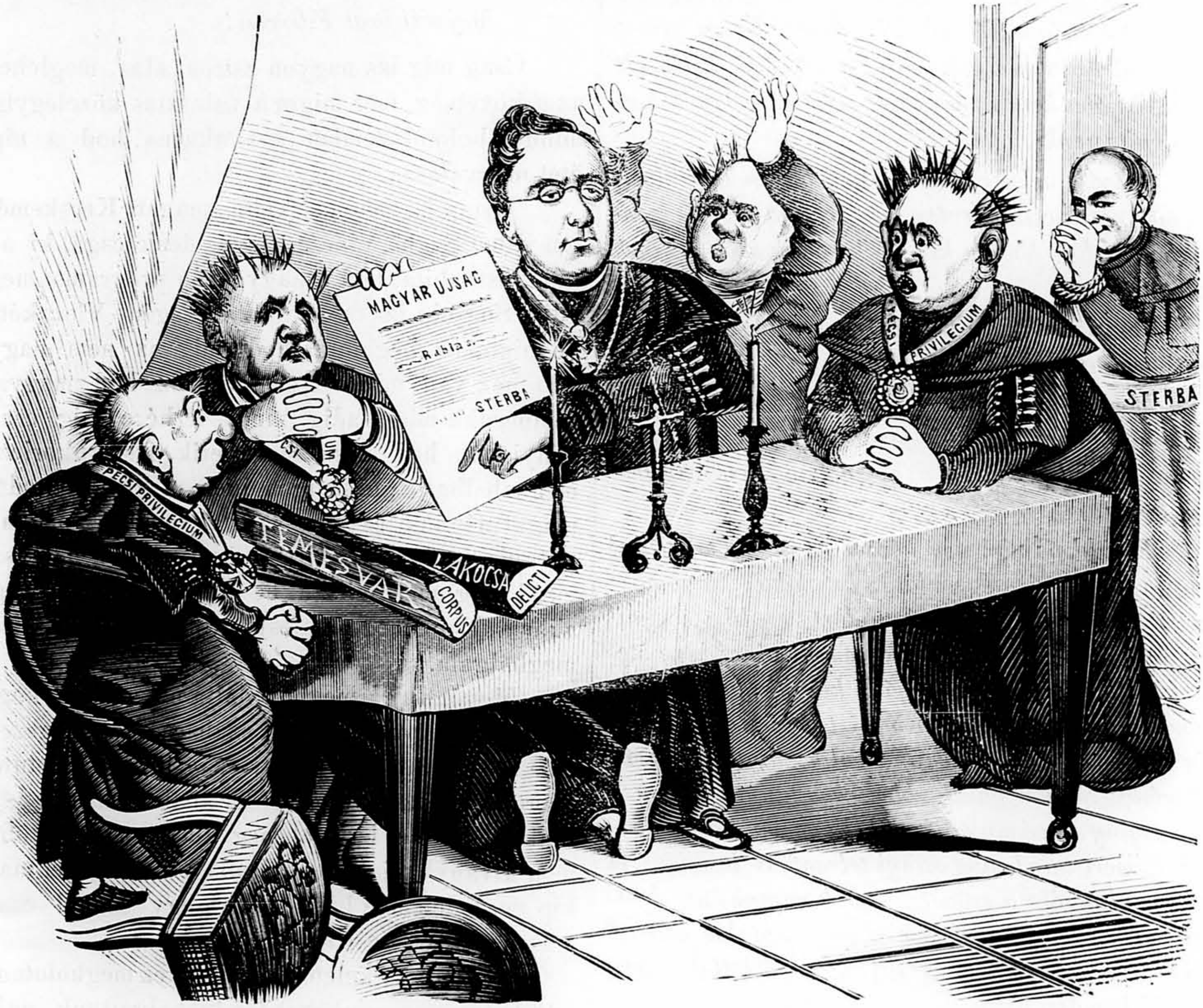
Addig is magamat szives baratsagaba ajanlok **Trenkó.**

A katona!

(Csináljon rá kaden

I

A statárium.

Az ördög találná el gusztusokat ezeknek a papoknak. A lakócsai plébánost azért akarja most a szent szék kitenni a parochiájából, mivel igazat prédikál Ludas Matyit pedig az igaz szóért nem ki, hanem betétették a . . kóterba

---

Pattantyúk.

Besze azt mondta s. a. ujhelyi felköszöntésében, hogy az ellenzék csak hitvány szemét, melyet a szél el fog sodorni.

Csakhogy az ellenzék nem Besze bankó ám.

A kormánylapok sejtik már, hogy ügyök veszve van, az ellenzéket tehát csak arra kérik, hogy ne bántsák a közös nyügöt, mert annak levétele „nemzeti szószegés lenne."

Hát ki bizta a volt többségre, hogy bennünket megnyügözzön?

meg a pap!
tiát a publikum.)

II

Ez se tréfa ám.

Kuhn gyenyerális: Halt wer da?
Mészáros: Ludas Matyi!
Kuhn gyenyerális: Mi a jelszó?
Ludas Matyi: Szabadság!
Kuhn gyenyeralis: Nix nutz . . bleib nur da . . egy évig a dutyiba.

A honvédek ruházatát tehát Cseh és Morvaország gyárai készitik, a magyar gyárosok és kézmüveseknek pedig koppanik a szeme?

No legalább ha már többé beamtert nem kapunk Csehországból, kapunk legalább katona mundirt; csak aztán csehül ne érezzék benne magukat katonáink, ha majd jő a muszka.

Az Esti lapu veszettül óbégat azon, hogy a szélső bal egyesült a közép és derékballal s hogy a konkolyt elhinthesse közöttök . . szemtelenül azt hazudozza, hogy azért egyesült a szélső bal a többivel, hogy ha ez kormányra jut „ő neki is jusson a konczból.“

Oh nyomorult éhes hollósereg! még csak fogalmad sincs a hazafiságról, ha azzal egyszersmind zsiros koncz is nem jár ugye?

Tehát Somsich arany tollat kapott a deákpárti tisztikartól Somogyban?

No legalább megismerjük a szép madarat aranyos tolláról.

Egy kis memento
a jobboldalnak.

Mint a filiszteus tábor
Hajdan Góliáttal,
Büszkélkedtek hatvanhetes
Vezértek — Deákkal;

„De akadhat még Dávid, ki
Ez óriást megrázza,
És negyvennyolcz szellemében
Le is parittyázza."

Akkor majd megfutamodik
Tomboló tábortok,
S mint könnyü pára szétoszlik
Kábitó mámortok.

PAPIRRÁGÓ.

Adomák.

Haza ment a dolegatyus követ, s rendes csizmadiájánál egy pár csizmát parancsolt, megkérvén illően a mestert, hogy az a csizma jó kényelmes legyen. A maiszter megis igérte.

Ez a maiszter pedig arról volt nevezetes, hogy szeretett az ilyen dolegatyusféle uri emberekkel kissé kötődni, s különösen ha ugy koronként velük vitatkozott, vitatkozásait szerette a szent irásbeli idézésekkel is felczifrázni.

Midőn aztán elkészité a kérdéses csizmát, személyesen vitte haza, ahol is a dolegatyus ur legott felpróbálta.

„Szoros ez a csizma maiszter ur! mondá a képviselö, — miközben a maiszterre kemény pillantásokat vetett.

— Azt gondoltam nagyságos uram — válaszolá a varga — hogy most ez alkotmányos divat, tehát hogy ilyet kell varni minden Deákpárti képviselőnek; tudván a szent irásból azt, hogy a milyen mértékkel mérnek nektek, ti is olyan mértékkel mérjetek másoknak. —

A dolegatyus kissé nagyot nyelt erre a találós idézetre, aztán folytonosan vesződve a szoros csizmával, végre némileg kimelegedve s kiizzadva mondá:

„Teringettét! de pattogós természetü ember lett magából is maiszter uram. Tán maga is azok közzé a tigrisek közzé tartozik, a kik bennünket a jövő választásoknál végképpen megakarnak enni? Hanem nem oda Buda! Édes barátom! a maguk torzsalkodása mind hijába való dolog, mert a mi állásunk biztos.

A maiszter pedig nagyon jól tudta, hogy épen nem biztos, — de a látszat kedveért még sem akarta a dolegatyus ur vérét felette megzavarni, hanem csak ennyit mondott neki:

— Ugy is tudom én azt nagyságos uram! Hiszen rég megirta azt bölcs Salamon: hogy mint a forgó szél elmulik, ugy nem áll meg az istentelen; az igaznak pedig örökké való fundamentuma lészen."

„Ugyan pajtás! — kérdé egy társaságban a dolegatyus képviselötől egy baloldali barátja — micsoda képpel számolsz majd te be választóid előtt?

— Hát képmutató képpel — válaszolá hirtelen egy harmadik.

A dolegatyus követ magas állomást nyervén az ő hüséges szolgálataiért a miniszteriumnál, választói bizalmát továbbra nem akarta igénybe venni. Mindamellett is el nem mulasztá, hogy választói előtt önigazolásul meg ne jelenjen, ott a nyert bizalmat meg ne köszönje s e közben egy kebelbeli barátját a választó publikumnak, mint követjelöltet, hathatósan ne ajánlja.

„Nos mit mondanak rá kegyelmetek? kérdé aztán az egybe sereglett gyülekezetet némileg hányaveti hangon, — de különösen a község birája felé fordulva — mit mond kegyelmed rá biró uram?

„Jó jó! — válaszolá aztán az együgyü községi biró — hisz reményljük, hogy az sem lesz alábbvaló ember a te kintetes urnál.

Papramorgók.

Liszt Ferencz a hires czimbalmos tehát farba rugta Rómát s levetette a reverendát?

De ugyan miért tette?

Hát azt bizony azért, mert a papok irigyelték töle, hogy neki az ö saját nevére szabad leányának lenni.

Török superintendens urnak se igen nö a pártja Vidacs ellen a Ferenczvárosban.

Vigyázzanak is a ferenczvárosi választók, hogy bolondjába meg ne találják választani, mert akkor azt elmondatják: „törököt fogtunk, de visz . . . a jobboldalra."

Oda biz a pokolba?

Kérdés a hon bölcséhez

Deák Ferenczhez.

A nyögös-nyűgös-közös törvényeknek melyik czikkében van az megirva, hogy ha egy község nem akarja a jobboldali zászlót kitüzni — hát a föbirónak hatalmában áll négy becsületes polgárt 6 pandur által vason bekisértetni?

A szent-löringzi választók
Tolna megyében.

DRUM! DRUM!

Tudtára adatik mindenkinyek hogy a ki a Bartal pártra akar állni, hát menjen a helység házához innya, mert küdött a méltóságos uraság hat akó bort.

A f. nyéki biró.

Kurátor: Jó reggelt kivánok tisztelendő uram!

Pap: Adjon isten kurátor uramnak is.

Kurátor: Hát csak azt jöttem jelenteni tisztelendő uramnak, hogy a mára hirdetett presbiteriális gyülés elmarad ám.

Pap: Hát mért marad el?

Kurátor: Mert Bartal nagysága hat akó bort küldött s minden ember a falu korcsmájába van parancsolva innya.

Sziporka.

Beregi kortes: Igyék kend bátya! Lónyai miniszter adja.

Választó: De hogy adja, duplán veszi ezt ö meg rajtunk az adóba.

HÓ! MEGÁLLJ!

! Kortesfogó pályázati hirdetés !

A vér(m)es reményekkel biztató ungvári képviselőválasztásra az előkészületek u. m. etetés, itatás hivatalosan meginditatván; mindazok, kik akár **miniszteri** akár **megyei hivatalokra** érdemeket kivánnak szerezni, ezennel felhivatnak, hogy kellő erkölcs(telenség)i bizonyitványaikkal ellátva, az **ungvári korona vendéglő nagy termében székelő Kandóféle verbungbizottságnál**, mi hamarább jelentsék magokat, hol is a szükségszerinti alkotmányos utasitásokkal t. i. **mogyorósi ólmos botokkal** és a hirhedt **Vezerle-féle revolverekkel** felfognak szereltetni.

Azok, kik az 1867 i május és szeptemberi választások alkalmával hasznos szolgálataikat képesek kimutatni; s kik demokrata ellenes érzelmeiknek alkotmányos bizonyitványait már többször adták, elsőbbséget nyernek.

Kelt, Ungváron, farsang utolsó napján 1869.

NYI de BRANYI,
az ungvári alkotmányos választó bizottság elnöke.

Szeretet fillérei.

A Ludas Matyi kiadó tulajdonosára rótt 600 frt pénzbirság fedezéséhez járultak:

Török-Becséről egy barátságos öszvejövetel alkalmával több lelkes honfi és honleány (kiknek becses neveiket a Népszava egyenként közli) szives adománya

Összesen 7 frt. 50 kr.

E szives adományokért köszönetét fejezi ki mind a szerkesztőség mind a kiadótulajdonos.

EPEGRAM

ANDRÁSY GYULÁNAK.

Gyülölted Madarászt s te levél Zemplén madarásza!
Ámde minő madarász? megnevezé Madarász!
Láddi, ha máskor lőni akarsz hát nézd meg a czélt jól
Jobbra találsz eleget, gimpliket és verebet.

Politikai diskurszus

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály. Na szomszéd! szegény Ludas Matyi kiállotta már szüz Máriaért a 9 havi fogságot s most már következik egy hosszu teljes év Kuhn közöshadügyminiszterért. Hanem mit gondol szomszéd? van abban igazság . . szüz Máriáért 9 hó — Kuhnért pedig egy egész év? Tehát még is több ember volna Kuhn! mint a boldogságos szüz?

Iczik. Nü persze hugy thübb, mert hiszen szöz Mária lássa khend a szent irás szavai szerint is csakh egy asszunyu állat. Kohn pedig egy uszträk generál.

Mihály. Nagy ujságot mondok szomszéd! Tudja-e hogy Ágravaló! a Tökszem Jankó töröl metszett szerkesztője eddigi müködésének jutalmául osztrák-magyar miniszterelnöki budártisztitó gyakornoknak neveztetett ki, dijelengedés mellett.

Iczik. Wie zógt Mihály gazda! a Dolfi Ágai uszträk-ungarischen miniszter presidents a bortsreinigungs praktikant? Ghatte gerechte! musthan hát már elmundhatni a Tökszem Jankóról:

„Stinkele zwibelesaft mit koshere Ganzele Lájber
Herliches Fressen für solch' literarische Aborts-Abreiber."

Ludas Matyi januári számaival nem szolgálhatunk. A febr. óta érkezett és ezután érkező t. cz. előfizetőknek tehát csak is f. é. februártól illetőleg a 6-ik számtól kezdve küldhetjük meg lapunkat.

Ludas Matyi gyorspostája.

Szabadsajtoló Mózesnek müve nem érdemes másra mint pipagyujtásra.

Cs . . J.—nek Czofalvára. Hogy czimszalag nélkül kapja czimbora a Matyit és öszvegyürve, annak igen természetes oka van . . . hát ott a czofalvi postán kantározzák le és olvassák először ki s tizedik huszadik kézből ugy megy az előfizető kezében. Ezek a m. kir. postás urak nagyon szeretik a közösügyet, tehát azt tartják — ha a quóta, trafik, acciz, steuer, hadsereg közösek: mért ne lehetne az a Matyi is.

Keresztes Károly ügyvéd u-nak: F. évi január 28-kán harmadszor expediáltuk a naptárt s reményljük hogy most csak megtalálja N. Kállóba az utat,

A „Hazánk" tövis boronálójának: Besze Jánost nem „Bolond Miska" ajánlotta Gödöllőre portásnak, hanem „Ludas Matyi" s ennek köszöni mostani finánczfőtörvényszéki elnökségét is.

Bőgősnek: De kár volt eddig is nem brugózni. Csak minél több darabot, hogy a szél verje öszve a bokáját annak a józan pártnak.

Postai curiózum.

Sok keserü kortyot kell nyelnünk előfizetőinktől a postai rendetlenség miatt, mi hasztalan kérünk, rimánkodunk nem használ semmit: ezután tehát átadjuk ezen vétkes hanyagságot a nyilvánosságnak.

Hogy minő gyors a m kir. postahivatalok közlekedése . . megitélhetik előzzetőink az alábbi tényekből.

Jutalomképünk Bem apó postára adatott Pesten:

Glöckner Keresztélynek Felső-Nánára. 285 sz. 1868. decz. 29. és január 14. még nem kapta.

Szöcs Lajosnak N. Hapusra. 743 sz. v. 1868. decz. 22. és még 1869 jan. 16. nem kapta.

Ifju Tüzkő Imrének D. Patajra. 372. sz. v- 1968 decz. 24. és még 1869. jan. 28 ig nem kapta.

Schwarcz Józsefnek Kolozsvárra. 320 sz. v. 1868. decz. 25. és még f. é. jan. 22. mely napon megreclamáltatott nem ért rendeltetetése helyére.

Idősb Nagy Pálnak Győrbe: 726 sz. v. 1868. decz. 22. és még f. é. január 28. nem kapta meg.

Naptárunk feladatott Pesten:

Schwarz Józsefnek Kolosvárra: m. e. decz. 10. és f. é. január 22. még nem kézbesitett.

Keresztesy Kálmánnak N.-Kállóba. Másodszor mult évben 31. es f. é. jan. 28. még nem vette.

Grünvald Jánosnak Győrbe még mult év deczember 24. és f. é. januar 27. még szinét sem látta.

Most már tájékozhatja magát a t. közönség hol a hiba nálunk e vagy a m. k. postahivatalnál?

Rajzoló Blumberg.] Felelős szerkesztő: BÉNYEI ISTVÁN. Kiadó-laptulajdonos: MÉSZÁROS. Metsző Huszka.

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18.